

[Sigsgaard.]

for kan han altså slippe billigere end den skatteyder, der i tide har overholdt sine forpligtelser. For at komme sådanne uretfærdigheder til livs kunne det kræves, at kun de skattebeløb, der er forfaldne før 1968 og ville have givet reguleringsfradrag, hvis de var betalt til tiden, kan være med til at give reguleringsfradrag nu.

Baggrunden for bestemmelsen om ligevægtsskat er jo, at efterbetalere og restanter sættes i skat af de høje procenter, der gjaldt for fradragsreglens afskaffelse. Fra januar skal det laves om, og det er udmærket; der er blot det, at mange allerede har fået eller er ved at få den hårde behandling med de høje procenter. De skatteydere, der har gode revisorer, og som har f. eks. efterbetalings-sager løbende nu, vil selvfølgelig sørge for at få afgørelsen trukket ud til efter januar 1969 og derved måske spare tusinder af kroner, men den såkaldte lille mand, der må klare sig uden revisor, kommer derimod nemt til at betale det store beløb, fordi han måske ikke er opmærksom på bestemmelsen her. Derfor synes jeg, at det må pålægges ligningsmyndighederne i efterbetalingssager at orientere skatteyderne om bestemmelsen og om den fordel, der kan være ved at prøve på at få sagsafgørelsen udskudt til efter januar. Videre vil jeg bede udvalget ændre bestemmelsen sådan, at der kun til-lades ligevægtsskat for den del af skatten, der ved rettidig ligning og betaling ville have givet skattefradrag eller regulerings-fradrag.

Endelig bør det vel være sådan, at der skabes ligestilling mellem afsluttede efter-betalings-sager i årene 1967, 1968 og 1969, sådan at de skatteydere, der ikke har haft fordel af de regler, der nu foreslås, men som — kan man sige — burde have haft det, kan forlange deres skat omberegnet efter ligevægtsprincippet. Jeg vil dog foreslå, at den regel kun kommer til at gælde for efter-betalinger uden bøde, for ellers skulle vi til at nedsætte skatten for skattesnyderne, og de slipper jo billigt nok i forvejen. VS ser gerne straffen for skattesnyderi, altså be-drageri mod samfundet, skærpet.

I § 5 indrømmes nedsættelse af den skatte-pligtige indkomst for anden halvdel af skatteåret 1968-69 og for skatteåret 1969-70 i tilfælde af erhvervsophør på grund af alder

eller alvorlig sygdom. Nu er det jo ikke den eneste gruppe af skatteydere, der bliver snydt ved udsættelsen af kildeskatten; jeg skal her pege på den gruppe skatteydere, der som følge af stigende arbejdsløshed kommer til at betale større skatter, end de ville være kommet til at betale, hvis kilde-skatten var blevet gennemført fra januar 1969, og spørge finansministeren, om han agter at fremsætte lovforslag, hvorefter der gives tilsvarende lempelse i de tilfælde, hvor indtægten som følge af arbejdsløshed er lavere end den indtægt, hvoraf skatten be-tales i arbejdsløshedsåret.

Det må nok forudses, og det skal jeg slutte med, at der vil blive et betydeligt antal restancer ved overgangen til kildeskat som følge af arbejdsløshed i 1969. Der kunne jeg spørge finansministeren, om han agter at søge gennemført eftergivelsesregler i forbindelse med kildeskattens start. Nu kan jeg godt se, at en positiv udtalelse, hvis en sådan kunne tænkes, kunne medføre, at restancerne stiger, men netop for at hindre det ville det være af værdi, om § 5 udvidedes til at gælde de arbejdsløse og andre, der f. eks. på grund af sygdom kommer i vanskeligheder som følge af kildeskattens udsæt-telse.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke ærede ordførere for den venlige behandling; dette ligningslovforslag har modtaget; jeg forstod på hr. Grünbaum, der ikke var tilfreds med lovforslaget, at det egentlig ikke var det, der stod i det, han var utilfreds med, men det, der ikke stod i det. Hermed kan jeg altså konstatere, at der stort set har været tilfredshed med lovforslaget fra alle sider.

Men naturligvis er det trist, at der er ordførere, som har ment, at der i lovforslaget var glemt noget, som burde have været medtaget, og hr. Grünbaum var jo specielt inde på spørgsmålet om, hvorvidt der i denne ligningslov skulle laves et sæt sær-regler vedrørende hustruens nedgang i indkomst i forbindelse med arbejdsophør. Nu er det jo ikke ukendt, at vi har en lempelsesadgang i tilfælde som dem, hr. Grünbaum omtaler, i den bestående lov-givning. Det er jo alment bekendt, at hvor hustruens ophør med arbejde medfører en væsentlig indtægtsnedgang i den samlede